

מ"ת 49377/07/17 - מדינת ישראל נגד י י כ

בית משפט השלום בפתח תקווה

03 אוגוסט 2017

מ"ת 49377-07-17 מדינת ישראל נ' כ(עציר)

בפני מבקשים נגד משיב
כב' השופטת הבכירה ניצה מימון שעשוע
מדינת ישראל
י י כ (עציר)

החלטה

בפני בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים בתיק זה, בו מיוחסת לו עבירה של הפרת הוראה חוקית, וכן בקשה לעיון חוזר שהוגשה בתיק מ"ת 53096-08-16.

נסיבות שתי הבקשות הן זהות: המשיב שוחרר בפברואר 2017 בתנאים של מעצר בית מלא להוסטל בראשית שבמרכז לבריאות הנפש שער מנשה, ונקבע כי ישהה במקום בהתאם לתנאי המסגרת.

שחרורו בתנאים כאמור נעשה בעקבות הגשת כתב אישום נגדו בת"פ 53096-08-16 בעבירות של תקיפה לשם גניבה ומעשה מגונה, שביצע כלפי קטינה בת 16. יצויין, כי כנגד המשיב הוגש קודם לכן כתב אישום נוסף בעבירה של מעשה מגונה, בת"פ 9970-08-16, בצעירה בת 23. נסיבות שני המקרים הם דומות, כאשר המשיב תקף לאור יום ובמרחב הציבורי את המתלוננות, שלא היתה לו הכרות קודמת כלשהי עמן, ותפס באבריהן המוצנעים. פער הזמנים בין שני האירועים הינו כחמישה חודשים.

המשיב הודה בשני כתבי האישום, במסגרת צירוף תיקים שערך בפברואר 2017, ודינו עתיד להגזר בספטמבר 2017.

מעיון בתסקירים, בחוות הדעת הפסיכיאטריות ובמסמכי המסגרות הטיפוליות, עולה כי מדובר בצעיר בן 24 שמגיל ינקות אובחן כסובל מהפרעות נפשיות, נוירולוגיות ואחרות, שהובילו לקשיים התנהגותיים בולטים, לרבות התפרצויות אלימות ושימוש בחומרים ממכרים, ואשר טופל לאורך השנים במסגרות בתחום בריאות הנפש, לרבות אשפוזים. הוא מוכר כנכה בדרגת 100% במל"ל.

התרשמות גורמי הטיפול היתה בפברואר 2017, עובר לשחרורו להוסטל, כי המשיב מבין את הצורך שלו בטיפול, לרבות טיפול תרופתי, כדי להימנע מהתנהגויות פוגעניות נוספות כלפי נשים וכלפי בני משפחתו, המתקשים להתמודד עם

התקפי אלימות שמפגין מעת לעת. היתה המלצה לשילובו במסגרת הוסטל בראשית, תוך התרשמות כי יש למשיב נכונות להשתלב בתנאי המסגרת ולקבל אותם על עצמו.

ברם, בחודשים שחלפו מאז, הפר המשיב שלוש פעמים את תנאי השחרור, כאשר בפעם הראשונה ברח מחופשה בבית המשפחה למשך יומיים עד שהוחזר ע"י המשפחה להוסטל, בפעם השניה נעצר ע"י המשטרה והוחזר להוסטל, ובפעם האחרונה - ברח לאחר דיון משפטי בעניינו ולא חזר להוסטל משך שבועיים תמימים, עד שנעצר ע"י המשטרה במקלט של בניין מגורים.

ברי, כי ההוסטל, שאינו מסגרת סגורה, אינו יכול למנוע מהמשיב לעזוב את המקום, כל אימת שיחוש דחף לכך, והכוונות הטובות של הצוות הטיפולי, המעוניין לקבל את המשיב בחזרה להוסטל ולהמשיך את הטיפול בו, ואף להגדיל את המינן התרופתי כדי להחליש את דחפיו האימפולסיביים לבריחה, אינן נותנות מענה של ממש למסוכנות הנובעת מהמשיב לציבור ולנשים צעירות וקטינות בפרט, שאין כל אינדיקציה מקצועית להפחתתה בחודשים שחלפו מאז ביצוע העבירות.

עם כל הרצון לסייע למשיב בהליך הטיפולי לו הוא זקוק, ולשלבו במסגרת המתאימה לבעיותיו הרבות, הרי שלא ניתן להפקיר את קורבנותיו הפוטנציאליים של המשיב למעשים נוספים מצידו, מסוג העבירות בהן הורשע. יצוין כי גם מחוות הדעת הפסיכיאטרית עולה מסוכנות בתחום המיני.

לפיכך, אני קובעת כי החזרת המשיב להוסטל באותם תנאים אינה עונה על המסוכנות הנובעת ממנו, נוכח החשש הגבוה, שכבר מומש מספר פעמים, לעזיבת המסגרת ללא השגחה.

ככל שניתן לחזק את החלופה ע"י איזוק אלקטרוני, אהיה נכונה לשקול זאת.

נקבע לבדיקת היתכנות האיזוק האלקטרוני ליום 6.8.17 שעה 12:00 בפני שופט תורן.

המשיב ישאר במעצר עד החלטה אחרת ויובא ע"י שב"ס.

ניתנה היום, י"א אב תשע"ז, 03 אוגוסט 2017, במעמד הצדדים.